

nyelte a dal taktusát s intésével, hol a piánó mélységébe, hol a fortissimo magasságába ragadta a dal hullámát. Felujjongott bennem valami nagy hit, valóra vált valami régi álmom, előtört valami mérhetetlen, tiszta öröm s rebegő ajkakkal csak ezt a szót suttogtam: lehet!... Lehet béke, egyetértés, egy célra törekvés legkülönbözőbb emberek között. Csak akarnunk kell, csak engednünk kell, hogy a bennünk levő jószág kiömljék. Mind egy-egy tagja, egy-egy szólama vagyunk a nagy dalkarnak, a nagy Életnek. Csak függesszük szemünket mind a karmesterre s engedjük, hogy ő vezesse a dal hullámát. Ő, aki megálmodta, amit mi sóvárgunk, amire nyugtalanul várunk: az emberi jószágból születő istenországát. Názáreti Jézus ő, kinek hitével mondom: ámen.

Lőrinczi László.

Janus Pannonius verseiből.

Vitéz János érsekre.

Mit tusakodsz, fáradsz éjjel-nappal szakadatlan?
Mért ez a rettenetes végesosincs rohanás?
Prometheus madarát kebeledre minek szabadítod,
Vállaidon mért kell hordanod Atlas egét?
Ölni magad mi öröm pihenésnélküli futásban,
Mégvénülni a sok baj közepett kicsi baj?
Nincs mit a fáradalom le ne törne, minek tusakodni?!
Elfogy az életerő, lankad az in, nem acél.
Achilles gyors lába pihent, lthakába Ulysses
Megtért, megnyugszik még maga Juppiter is.
Légy magadé is már kissé. Másért magadat féltsd!
Élni akarsz másért? Jó, de hogy élsz, ha nem élsz?

Forditotta: *Pálffi Márton.*

Laurushoz.

Minek remegsz, hogy meg kell halni?!
Vagy Epikur, vagy Platon, vajmi
Mindegy, mit mond, ha meg kell halni.

Forditotta: *Pálffi Márton.*

Tükördarabok a székelykereszturi unitárius egyházközség multjából.

Kerek 366 évvel ezelőtt nagy és virágzó egyházközség volt Sz.-keresztúron az unitárius vallás hajnalhasadása idején, az 1568-ik évben. Biztos tudásunk van arról, hogy Bethfalva, Fiafalva és Rugonfalva is ide tartoztak és Keresztúron ez időben és még kétszáz éven keresztül, vagyis 1767-ig két helyen volt állandó templomozás. Abból a jelből, hogy a mai időben körülbelül 6-7 száz éves dicső multtal bíró róm. katolikus templom unitárius kézre került, teljes bizonyossággal lehet hinni, sőt tudni is, hogy az egész község népe nagy általánosságban unitárius vallású volt. Ez időben Marosi Synnig János volt nagytekintélyű lelkipásztora, amit onnan tudunk, hogy az 1568-ik évben Gyulafehérváron tartott nagy vallási vitában Marosi Synnig János volt a vita egyik jegyzője.

Az egyházközség életéről, működéséről, papjairól, tanítóiról több mint 70 évig mondhatni semmi adat nincs ez idő szerint tudva. Belső embereiről az egész 17-ik évszázadból nincs tudomásunk egyet kivéve. De Székelykeresztúr mindazonáltal a 17-ik évszázad elején, az 1606-iki Kolozsváron tartott nevezetes zsinaton már számottevő hely lett. Ugyanis e zsinaton hozatott az a kiváló fontossággal bíró határozat, hogy egyik évben Kolozsváron, másik évben Székelykeresztúron tartassék zsinat. E határozat ugyanis mintegy elismerte Keresztúr központi fekvését, jelentőségét, hogy az unitárius-ság zöme a Székelyföldön van s méltányos, hogy e könnyebben megközelíthető hely bevonassék az egyházi élet tevékenységébe. De emellett nem szabad feledni, hogy ez időben még Szilágyban, Szolnok-Dobokában, Kolozsban, Torda-Aranyosban és Alsófehérben 140—160 virágzó egyházközségünk biztosan volt.

E határozat folytán 1608-ban már lehetett zsinat, mert a meghívás megtörtént. 1616 nov. havában, 1652-ben, 1670-ben és 1700